

om om, hvordan vores system skal være indrettet, men jeg må indrømme, at jeg ikke har hørt nogle om løsninger endnu, der for mig at se er så betryggende, at jeg kan sige, at vi ikke skal kunne benytte os af isolationsfængsling.

Kl. 14.20

De løsninger, som jeg har hørt som et alternativ til isolationsfængsling, hvad enten det vedrører øget brevkontrol eller en bedre fordeling af flere sigtede på flere forskellige arresthuse eller andre steder, har jo alle sammen den mangel ved sig, at der bliver åbnet for yderligere kontakt med omverdenen og dermed yderligere mulighed for at kunne aftale forklaringer med andre eller bede andre, der måske er ens medsamsvorne, om at destruere bevismateriale, og det synes jeg er den store ulempe.

Jeg anerkender, at isolationsfængsling er noget, der er meget belastende for de personer, som det vedrører, men jeg anerkender altså også, at det kan være meget, meget vigtigt for politiet at have det her som redskab for at kunne færdigefterforske en sag og sikre sig, at der ikke er andre, der har blandet sig i, hvilket bevismateriale der er til rådighed. Og jeg synes altså ikke, at jeg har fået nogen overbevisende svar med hensyn til alternative løsninger, uden at vi så skal gå på kompromis for at sikre en ordentlig mulighed for at indhente de nødvendige beviser. Og derfor har vi valgt det snit, som vi her har lagt. Og jeg synes faktisk – man vil sige, at det skal jeg nok mene – at vi går meget vidt med det lovforslag, der er fremsat her.

Fru Line Barfod spørger også, om man ikke i det mindste kunne lave en generel regel, så unge under 18 år under ingen omstændigheder kunne isolationsfængsles. Til det vil jeg sige, at det jo i de bedste af alle verdener ville være dejligt, hvis vi vidste, at der ikke var nogen under 18 år, der nogen sinde involverede sig i meget alvorlig kriminalitet, men desværre er det jo altså ikke en garanti, vi kan give. Vi har så valgt at sige, at vi begrænser det, og vi begrænser det meget, for så vidt angår unge under 18 år. Det er alene inden for ét område, nemlig overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13, at vi giver mulighed for, at unge under 18 år kan sidde isolationsfængslet igennem en længere periode.

Hovedbudskabet i det her lovforslag er jo at indføre en begrænsning i forhold til gældende regler, og særlig når det gælder unge under 18 år, er der jo her virkelig tale om en begrænsning, fordi vi anerkender, at når det gælder gruppen af unge under 18 år, er det særligt belastende.

Men jeg må sige, at for så vidt angår overtrædelser af terrorlovgivning og andet, mener jeg altså ikke, at en hel sag skal falde til jorden, fordi en af de medsamsvorne er under 18 år, og derfor bliver vi nødt til at have den mulighed for at kunne forlænge en isolationsfængsling også for unge under 18 år.

Men det er naturligvis i sidste ende domstolene, der skal afgøre, hvorvidt isolationsfængsling er betimeligt i en konkret sag. Det må jo ikke være mere indgribende, end hvad domstolene mener en sag kan bære, og her synes jeg altså, vi har givet nogle gode instrumenter til at sikre, at anvendelsen af isolationsfængsling generelt set vil reduceres.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg anerkender fuldt ud, at man med det her lovforslag forhåbentlig får begrænset brugen af isolationsfængslinger, i hvert fald varigheden af dem, men jeg forstår stadig ikke helt, hvorfor ministeren vurderer, at det er så nødvendigt, at vi i Danmark har muligheden for isolationsfængsling med risiko for, at nogle mennesker kan blive skadet af det, når man i andre lande kan klare sig uden. Der mangler jeg at få nogle eksempler fra ministeren på, hvor det er, vi i Danmark har forhold, der adskiller sig fra de andre landes, forhold, som gør, at det er nødvendigt i Danmark, når man i andre lande kan klare sig uden. Hvad er de helt konkrete eksempler på, at det ville være voldsomt skadeligt for Danmark, at vi ikke kunne bruge det, som nogle siger er på kanten af tortur?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

For at vi ikke starter en stor diskussion om tortur, vil jeg godt sige: Jeg mener, at det må stå helt klart, at der ikke er noget konventionsstridigt i at benytte sig af isolationsfængsling.

Når det så er slået fast, tror jeg altså også, at det er vigtigt at få sagt, at det er helt afgørende, når der kører en efterforskning om ganske alvorlige sager, at der ikke er nogen mulighed for sigtede for selv at gå ind og påvirke efterforskningen undervejs. Med den måde, som vores kriminalforsorg er indrettet på, altså den måde, vi indretter alle vores institutioner på på det område, vil jeg sige, at så synes jeg, at det er meget, meget svært at tænke sig sådan en løsning, hvor folk, der er sigtet for en meget alvorlig forbrydelse, får lov at bevæge sig frit f.eks. inden for